

HORVÁTH BENJI

Limbóban limózunk nárcisszal

egyszer kilógott a gatyámból a bal herém
egy szépségversenyen
jól megmarkoltam
mint a bűntudat
annyit fizettem hogy félek veled élni
zavar a neon
zavar hogy pislog
emészttem magam
pedig hiszek egyben-kettőben hűen
én az enyéimet hidd el hogy ismerem
van fegyverem katonám és privát
kamarazenekarom
ha kell az összes körülményt eltávolítottam
a piros meg a kék bogyót
ha kell van fiatal öreg
az élvezetmátrixod lemérheted
jól vagyok csak pislog a neon
emészttem magam de jól áll az ostor a kezemben
utazgatok áldást osztok és soha nem halok meg
pörög a táj fújja a szél a hajam
rázendít a zenekar
és begyűlnek a legyek

„What else is there?”

Nárcisznak nehéz napjai voltak az intézetben.
Szeplőtlen arca megtelt pattanásokkal.
Szépen rajzolt, írt és festett. Ritka jól
keltette a gyűlöletet. Aki megsértődik,
azt fürdetik a legtöbbit. Akkoriban volt
először nagyobb dührohama.

Akit nem vesznek komolyan, azt megeszi a kétség.
Volt olyan, hogy már a telefonja sem érezte ujjá érintését.
Mert nem volt ott, amikor cserben lett hagyva, újra meg újra,
nem volt ott, amikor a horgot bekapta századszorra,
nem volt ott, amikor elborult az agya,
nem nézte senki megvetően,
nem látszott az örület a szemében egyes képeken,
nem fogant meg benne a pánik.
Ami az egyikben eltörik, azt nem érti a másik.
Nem értjük, ahogy bennünk munkálkodik.
Késő van már, amikor megmutatkozik.

Nárcisz nem volt ott, Nárcisz tudta,
hogy mind a mai napig
a vizek tükrében áll és világít.

Self made boy

egyszer volt egy gyermek
apja anyja volt neki
testvére és sok haverja
szedték vették egymást
szidták szabták kaszabolták
saját képükre vágták varrogatták
ideoda tologatták
hát a gyermek fogta magát elment
az Arénába ahol a Vért kifolyatják
és megnyúzta az összes békát
és kibelezett minden macskát
és a csillagok a nevét kiabálták
és tapsoltak egy napon át
és a gyermek egytől egyig
megvette a csillagokat
és megfőzte őket
és mai napig zabálja őket villogó szemekkel
nem néz fel
egyedül a megcsonkított éjszakában

Kurvák pénz drogok avantgárd

Most, hogy mégis megmenekültünk, jöhetnek a napfényes
boldogan-amíg-meg-nem-halunk napok,
a lazacos filé, és a szenvedés emlékeinek kipucolt póza,
nem lettem futóbolond, uram, én mondtam,
adok a császárnak, hogy neked is adjak,
adom magam, uram, adom magam,
ideje volna, hogy visszavonuljak,
jöhetnek a szeszélyfestészetek
egy elzárt garázsban,
reszelhetem a körmöm, olvashatok teát,
lőhetek púdert az égre,
egy pezsgővel telt medencében
fogdoshatok playboy-nyuszikat
remegő kézzel,
nyugodt szívvel,
és többé soha nem kell gondolnom
a kiszolgáltatottság éveire.
Ugye?